عکس: شرق

گروه هفت‌نگاه در نشست خبری قبل از آغاز فروش اعلام کرد اگر دولت حمایت کند ما هم در اکسپوی دولتی شرکت می‌کنیم....

گلستان: دولت حمایت نکرد ولی ما گفتیم تحت عنوان «هفت‌نگاه» در اکسپوی دولتی شرکت می‌کنیم. اما اول باید یک جلسه بگذاریم و حرف‌های یکدیگر را بشنویم بعد تصمیم‌نهایی می‌گیریم.

جلسه برگزار شد؟

گلستان: وزارت ارشاد جلسه‌ای در تالار وحدت برگزار کرد. هنرمندی که در آن جلسه صحبت کرد حرف‌های بسیار توهین‌آمیز و تحقیرآمیزی بر زبان راند بنابراین ما تصمیم گرفتیم در این اکسپو شرکت نکنیم. دیدیم ما هفت گالری معتبر هستیم که روی پای خودمان ایستاده‌ایم و اعتبار داریم. اگر بخواهیم یک ماه با اینها کلنجار برویم و هر روز بخواهیم عصبی شویم، نمی‌ارزد. این بود که عطای این یک‌دهم درصد خرید دولتی را به لقایش بخشیدیم و شرکت نکردیم.

ما برای شناخت از وضع موجود به جلسه رفتیم تا بعد تصمیم نهایی را بگیریم که گرفتیم. آیا به نظر شما درست است چهار تا نقاش هنرمند که اتفاقا هر چهار نفرشان درجه‌یک هستند (آقایان شباهنگی، امدادیان، وکیلی و چلیپا) در مورد قیمت‌گذاری اثر یک نقاش دیگر قضاوت کنند؟ این چهار نقاش در کارهای خودشان بهترین‌ها هستند، اما من نقاش حق ندارم قیمت اثر یک نقاش دیگر را بالاو پایین کنم. این کار فقط وظیفه گالری‌دار است. آنها باید از چند گالری‌دار خبره و معتبر دعوت می‌کردند که گالری‌دار برای قیمت تعیین تکلیف کند چون فقط گالری‌دار تجربه این کار را دارد و لاغیر.

چرا دولت به این ذهنیت نرسیده است؟

گلستان: چون هیچ وقت از متخصصان و حرفه‌ای‌ها استفاده نکرده‌اند. آدم‌هایی که شغل دیگری داشتند به امور هنر می‌پردازند. ما چند سال رییس مرکز هنرهای تجسمی که آشنا به نقاشی و بازار هنر باشد، نداشته‌ایم. آقای شالویی خیلی سعی کردند با ما به تعامل برسند.

که در سال آخر مدیریت‌شان به این تعامل رسیدند...

گلستان: تا آمدیم با ایشان آشنا شویم و از هم خوش‌مان بیاید، رفتند. فکر می‌کنم بهتر بود قبل از اینکه تصمیم‌هایشان را بگیرند و آدم‌هایشان را انتخاب کنند، جلسه‌ای با گالری‌دارها می‌گذاشتند. ما تجربه داریم و آنها ندارند؛ اما اصلا نمی‌خواهند این مطلب را بپذیرند. به هرحال فکر می‌کنم برپایی اکسپویی با داوری چند نقاش برای قیمت‌گذاری تعیین ارزش هنری آثار، کار درستی نباشد کما اینکه نقاشی که در آنجا صحبت می‌کرد دایم دم از حذف می‌زد و به تمام گالری‌دارها توهین کرد.

گویا یکی از شرکت‌های وابسته به وزارت راه گفته است ما یک میلیون و اندی تومان بودجه برای خرید اثر هنری گرفته‌ایم!

والی‌پور: داشتن یک سیب مهم نیست، این مهم است که چگونه آن را تقسیم کنیم و چه زمانی بخوریم. یک قانونی تصویب شد. آیا مجریان این قانون به این فضا اشراف دارند و می‌دانند این قانون یعنی چه؟ ضعف‌های ما همیشه به علت عدم مدیریت صحیح است. آیا وزارت ارشاد که حامی و پشتیبان این قانون است و این قانون را به وزارتخانه‌های دیگر ابلاغ می‌کند، خودش به این قانون اشراف دارد؟ من از بقیه وزارتخانه‌ها اطلاعی ندارم و راجع به محیط کار خودم می‌گویم. اشکال را از آن وزارتخانه نمی‌بینم، ایراد از متولی این قانون است.

راجع به آن شرکت که از طرف وزارتخانه فوق‌الذکر برای خرید آمد، توضیح می‌دهید؟

والی‌پور: نماینده یکی از شرکت‌های وابسته به وزارت راه پیش ما آمد و گفت می‌خواهیم بنابر ماده یک‌دهم‌درصد خرید آثار هنری از شما خرید کنیم و سهم ما از این قانون یک‌میلیون و ۱۱۲هزار تومان است! حالا مساله بودجه یک طرف و مساله نگاه‌شان به هنر یک طرف دیگر. چون گفتند ما را ملزم کرده‌اند در فضای معماری سنتی خرید کنیم. ۳۵۰ تابلو روی دیوار بود ولی فقط یکی از آنها به چیزی که مدنظر آنان بود، نزدیک بود. اگر کارشناس هنری وجود داشت، می‌توانستند اثر خوبی بخرند. یک قانون تصویب شده اما اگر مدیریت صحیح نباشد ای کاش هیچ قانونی تصویب نشود.

سلحشور: الان مشخص است که این بودجه به سازمان‌ها داده شده.

والی‌پور: الزام است که کار بخرند.

سلحشور: هفت نگاه با این کیفیت کار ارایه می‌دهد اما چرا یک نفر از طرف دولت سراغش نمی‌آید؟!

سلحشور: من می‌خواهم راجع به صحبت قبلی که چگونه گروه هفت نگاه در اجتماع جا باز کرده، صحبت کنم. فکر می‌کنم مساله خیلی مهم، مطبوعات بوده است. رسانه‌های جمعی طی چند سال گذشته خیلی به هنرهای تجسمی توجه کرده‌اند. همیشه حرف از سینما و تئاتر بوده و جذابیت هنرپیشه‌ها باعث شده بود مطبوعات به آن سمت گرایش پیدا کنند. اما الان با فعالیت مطبوعات توجه مردم به هنر جلب شده است. این ربطی ندارد که ما الان در یک روزنامه نشسته‌ایم و صحبت می‌کنیم. این نظر واقعی من است. مطبوعات خیلی در شناسایی هنرهای تجسمی به مردم موثر بوده‌اند.

البته پرداختن مطبوعات به سینما نکته‌های مثبتی هم داشت. خیلی از این ستاره‌ها در یک دهه اخیر به سمت هنرهای تجسمی متمایل شده‌اند مثل عباس کیارستمی، رضا کیانیان و...

سلحشور: بعضی از آنها مجموعه‌دار شده‌اند و اثر هنری می‌خرند.

راجع به شعار هفت نگاه (حمایت از جوانان) بگویید. نظرتان راجع به اتفاقاتی که در این دوره در هفت نگاه افتاده، چیست؟

گلستان: در مورد جوان‌ها هر شش نفر ما، یکی از شعارهای کاریمان، کشف استعدادهای جوان است و حمایت، معرفی آنها به جامعه هنری و فروش آثارشان. این یکی از مهم‌ترین اهداف هر شش نفر ماست. در نمایشگاه پنجم هفت نگاه ما هنرمندان زیادی از شهرستان، داریم که خیلی جوان و پرانرژی هستند. شرکت آنها در هفت نگاه خیلی آنها را شادتر و امیدوارتر کرد. کسانی که از طریق گالری من وارد هفت نگاه شدند حتی اگر کارشان هم فروش نرفته باشد دایم در حال تشکر و قدرشناسی هستند. این کار باعث شد ما جوان‌های شهرستانی را جلب کنیم و در این نمایشگاه شرکت‌شان دهیم. از سوی دیگر ما تعداد زیادی مخاطب جوان داشتیم. در نمایشگاه این اتفاق سه بار برای من افتاد؛ جوان‌ها می‌آمدند و از من می‌پرسیدند، چگونه می‌توانیم خرید کنیم؟ من گفتم: هرطور که دوست دارید. اتفاقاتی که در گالری می‌افتد در هفت نگاه هم می‌افتد. می‌توانید چک مدت‌دار بدهید یا به صورت اقساط پرداخت کنید. باید قیافه آنها را می‌دیدید که چه لبخندی به لب‌شان آمد و دونفرشان هم خرید کردند. بنابراین وقتی امکانات لازم را برای جوانان فراهم کنید تا کارشان را ارایه بدهند و خرید کنند، بسیار تاثیرگذار است.

فکر می‌کنم غیر از سه رویکرد مهم راجع به جوانان یعنی کشف استعداد، حمایت و فروش آثار، پیدایش مجموعه‌داران جدید هم مهم است...

گلستان: این می‌تواند شروع کارشان باشد. می‌توانند کارهای ارزان قیمت بخرند و بعد کم‌کم از هفت نگاه‌های آینده و گالری‌ها خرید کنند و به این راه کشیده شود. یکی از وظایف ما شش نفر، این است که خریداران‌مان را نگه‌داریم و به مسیر درستی هدایت کنیم. هرچند در گالری‌ها در فروش آثار موفق هستیم ولی فقط به فروش فکر نکردیم. سعی کردیم فرهنگ‌سازی کنیم تا جوان‌ها به مسیر درستی برای خرید هدایت شوند. مثلا اینکه چه کارهایی را باید بخرند یا چه کارهایی را برای شروع باید بخرند. از کانادا با من تماس گرفتند و پرسیدند چگونه می‌توانند در هفت نگاه بعدی شرکت کنند. خب این خیلی لذت‌بخش است.

گلستان: در مورد جوان‌ها هر شش نفر ما، یکی از شعارهای کاریمان، کشف استعدادهای جوان است و حمایت، معرفی آنها به جامعه هنری و فروش آثارشان. این یکی از مهم‌ترین اهداف هر شش نفر ماست. در نمایشگاه پنجم هفت نگاه ما هنرمندان زیادی از شهرستان، داریم که خیلی جوان و پرانرژی هستند. شرکت آنها در هفت نگاه خیلی آنها را شادتر و امیدوارتر کرد

والی‌پور: طی مصاحبه رادیویی که من انجام دادم، یکی از هنرمندان با رادیو تماس گرفته و گله‌مند بود که گالری‌ها و هفت نگاه به جوانان نگاه نمی‌کنند. من در جوابش گفتم رویکرد ما برعکس صحبت‌های او است. بعد گفتم شما بیایید پیش من. این آقا آمد پیش من و بعد از دو ماه، برایش نمایشگاه گذاشتم. نامش احمد محمدپور است. می‌بینید ظرف دو سال چقدر موفق بوده است. میلیون‌ها تومان کار فروخته و کلی از کلکتورهای قوی پشت کارش هستند. در نمایشگاهی که برای او برگزار کردیم، بزرگان خط‌نقاشی مثل آقای امیرخانی افجه‌ای و جباری آمدند و در این نمایشگاه صحبت کردند. می‌خواهم بگویم نقاشی که خودش را باور نمی‌کرد، در زمینه فعالیتش به جای خوبی رسید. این فضایی بود که هفت نگاه ایجاد کرد.

چیزی که برای ما خیلی مهم است در دو دوره قبل و دوره سوم آقای قالیباف تشریف آوردند در پردیس ملت و توسط آقای مسجدجامعی کار انتخاب کردند. همان موقع به ایشان گفتم: خیلی خوب است که شهرداری خرید می‌کند اما ما در هنرهای تجسمی کمبود امکانات داریم و بهتر است شهرداری برای ما فضاسازی کند. کما اینکه ما در این مدت در خانه هنرمندان و پردیس ملت، نمایشگاه را برگزار کردیم اما باز هم برگشتیم به همان ساختمان قدیمی فرهنگسرای نیاوران که بهترین مخاطب را جذب می‌کند. یکی از مهم‌ترین معضلات هفت نگاه نداشتن فضای مناسب برای ارایه آثار بوده. پارسال فرهنگسرای نیاوران محدودیت زمانی داشت و ما نتوانستیم زمانی که می‌خواستیم وقت بگیریم، یعنی از پاییز وقت ما افتاد به بهار امسال. خیلی کارها هستند که سازمان‌ها و ارگان‌ها برای توسعه این فضا می‌توانند انجام دهند.

سلحشور: داشتن صبر و حوصله در مسایل فرهنگی خیلی مهم است و اینکه آدم ناامید نشود و با امید، صبر کند. کار فرهنگی هیچ وقت زودبازده نیست و همیشه با صبر محقق می‌شود. مدیران فرهنگی ما هم هیچ وقت نمی‌توانستند مطمئن باشند که چندین سال متوالی پشت یک میز می‌نشینند و تصمیم می‌گیرند. در یک کشور فرهنگی مثل فرانسه ما می‌بینیم مدیر جایی مثل موزه لوور تغییر نمی‌کند. دولت‌ها تغییر می‌کنند اما مدیران و هیات امنا ثابت باقی می‌مانند. هیات امنا خیلی مهم است. مثلا برای موزه هنرهای معاصر تهران این مهم است که تصمیم‌گیری‌ها بر عهده یک نفر نباشد. یکی از بزرگ‌ترین آسیب‌های فرهنگ ما، نداشتن مدیر متخصص و حتی استمرار نداشتن همان مدیر در آن مدیریت است. در کار فرهنگی، شما باید یک پشتوانه داشته باشید؛ حالا یا خانوادگی یا علاقه شخصی تا بتوانید درک کنید.

گلستان: صبور شدیم.

مهم‌ترین چالش‌هایی را که گالری‌های تهران با آن مواجه هستند، مطرح کنید. ماجرای یارانه و مالیات‌ها و هرچیز دیگری که به ذهن‌تان می‌رسد.

سلحشور: خوشبختانه هنوز مالیات به سراغ ما نیامده.

پایین آمدن ارزش ریال و بالا رفتن قیمت دلار چقدر در کار شما اثر داشته است؟

سلحشور: من فکر می‌کنم روی قیمت‌ها خیلی تاثیر گذاشته. همان کاری که در هفت نگاه کرده‌ام در گالری‌هایمان هم انجام داده‌ایم. هنرمندان را مجاب کرده‌ایم که قیمت را پایین بیاورند. یعنی تعداد کار فروخته شده بیشتر باشد؛ خوشبختانه نتیجه داده است ولی تورم خیلی اثر گذاشته چون اولین تاثیر تورم روی آثار فرهنگی و هنری است. گالری‌داری اگر جدی گرفته شود، کار بسیار سختی است. اما چون سروکار ما با هنر است، جبران می‌کند و لذت‌بخش است.

گلستان: امسال بر خلاف تصور قبلی‌ام سال خوبی بود. از اول اردیبهشت چهارتا نمایشگاه شروع کردم. در هر کدام حدود هشت الی ۱۶ کار فروختیم و این خیلی برای من عجیب است. قیمت‌ها را خیلی منطقی تعیین کردم. کم نیست، منطقی است و خیلی راضی هستم. در مدت یک‌ماهی که شروع به کار کرده‌ام، کارهای گرانقیمت انبار را هم می‌فروشیم.

راجع به درصد فروشی که گالری‌ها برمی‌دارند خیلی حرف و حدیث وجود دارد. بعضی اوقات می‌گویند گالری ۳۰ یا ۵۰ درصد برمی‌دارد. نُرم جهانی این درصد فروش، چقدر است؟

گلستان: خیلی از گالری‌ها ۴۰، ۵۰درصد از فروش می‌گیرند. من راجع به خودم و گالری گلستان صحبت می‌کنم. ما از ۲۳ سال پیش تا الان همان ۳۰درصد را می‌گیریم و اصلا خیال نداریم بیشترش کنیم.

در گالری‌های خارج از ایران هم این درصد گرفته می‌شود؟

گلستان: گاهی اوقات ۵۰ یا ۶۰درصد است. چون مالیات هم می‌دهند و تمام هزینه‌ها مثل پوستر و کارت با خود گالری است.

ثمری: من هم از ۱۹ سال پیش ۳۰درصد می‌گیرم و قیمت‌ها را از سال گذشته گران‌تر نکردم. با وجود افزایش قیمت دلار هنرمندان قیمت را بالا نبردند چون می‌دانند اگر قیمت‌ها را بالا ببرند، فروش نخواهند داشت.

ارزیابی شما از پنج سال در کنار گروه هفت نگاه بودن چیست؟

ثمری: تجربه بسیار خوبی برای من بوده چون از تجربیات یکدیگر استفاده کردیم. به نظرم هفت نگاه تاثیر زیادی در رشد هنرهای تجسمی داشته است و خیلی در آشنایی مردم با هنر موثر بوده. خیلی از هنرمندها را دیدم که در هفت نگاه از هم کار خریدند.

جواهری: شما اشاره کردید به مسایل دلار و گرانی. فکر می‌کنم این مساله برای کسانی که از خارج برای خرید می‌آیند خیلی خوب شده. چون وقتی با دلار به ریال خرید می‌کنند، تقریبا نصف قیمت خرید می‌کنند و این به نفع آنهاست. برای همین در حال حاضر خیلی بیشتر از خارج برای سرمایه‌گذاری روی هنر به ایران می‌آیند.

یعنی الان اوضاع بهتر شده؟

گلستان: از خارج مشتری‌های زیادی می‌آیند.

منظورتان مشتری‌های خارجی است؟

گلستان: نه، ایرانی‌های مقیم خارج.

انگیزه‌های مجموعه‌داری دارند؟

والی‌پور: نه، اهداف‌شان اقتصادی است. ایرانی‌های مقیم خارج ایران از پتانسیل و ارزش هنر ایران اطلاع دارند. هم عِرق وطن‌پرستی‌شان ارضا می‌شود و هم از این کار لذت می‌برند.

شاید کار را در خارج از ایران چهار یا پنج برابر بفروشند. این ایرادی ندارد؟

سلحشور: کمک می‌کند که این چرخه بازار هنر بچرخد.

جواهری: به این شکل قیمت هنرمند در آن طرف بالا می‌رود و برای هنرمند هم خوب است.

شما سازو کارتان در برخورد با هنرمندان در گالری چگونه است؟

جواهری: تا جایی که من اطلاع دارم، کل گروه ما ۳۰درصد از فروش می‌گیرد، البته بدون پیش‌پرداخت.

والی‌پور: خیلی از گالری‌ها پیش‌پرداخت می‌گیرند. مثلا می‌گویند ما صدهزار یا ۲۰۰هزار تومان می‌گیریم و اگر کار را فروختیم، ۳۰درصد هم از فروش برمی‌داریم.

تمرکز هفت نگاه بیشتر روی نقاشی و مجسمه است. مثلا خانم گلستان به طور شخصی به نقاشی و مجسمه علاقه دارند یا خانم اقبال کارهای کانسپچوال گالری‌شان را در نمایشگاه نمایش می‌دهد... چرا در هفت نگاه عکس روی دیوار نمی‌برید؟

گلستان: دو سال پیش عکاس‌ها پیش من آمدند که چرا در هفت نگاه عکس نمی‌گذارید؟ گفتم خیلی سرمان شلوغ می‌شود. عکس باید جداگانه ارایه شود.

دلیلش چیست؟

سلحشور: می‌توانیم بگذاریم اما باید استادیوم آزادی را به ما بدهند!

جواهری: در حال حاضر هم برای تمام هنرمندان جا نداشتیم و مجبور شدیم صبر کنیم یکسری کارها فروش برود و بعد کار دیگران را نمایش دهیم.

خیلی از هنرمندان راجع به چیدمان نمایشگاه صحبت می‌کردند. معمولا نمایشگاه طراح دارد. آیا به فکر چنین چیزی بودید یا این هم مشمول مشکلات مادی می‌شود و آیا طراحی نمایشگاه برعهده خودتان بود؟

گلستان: با خودمان بود. فقط مساله این است که ما دوتا از دیوارها را به پیشکسوتان اختصاص دادیم و یک دیوار هم به نقاشی‌خط‌ها. در هفت نگاه هر کاری که به فروش می‌رود از روی دیوار برداشته می‌شود. یعنی چیدمان اولیه فقط یک روز دوام دارد. بنابراین اگر کسی را هم استخدام کنیم، فقط برای یک روز است و از فردایش همه چیز به‌هم می‌خورد. چیدمان ما به این صورت است و ممکن است کاری که به جای کار قبلی می‌گذاریم کوچک‌تر یا بزرگ‌تر باشد و با بقیه کارها هماهنگ نباشد.

بعضی اوقات نورپردازی کارها نامناسب بوده است؟

گلستان: ما مکانی نداریم که بتوانیم به ۳۰۰کار نور مناسب بدهیم و هر ۳۰۰ نفر را راضی کنیم. خیلی‌ها می‌گویند چرا کار ما پایین است یا جای خوبی نیست. ما دایم جای کارها را تغییر می‌دهیم و اگر امروز پایین است، فردا بالا قرار می‌گیرد.

سلحشور: ما امکان این را داریم که هزار نفر را در این نمایشگاه شرکت دهیم، ولی باید مکان مناسب داشته باشیم.

در پایان هفته نخست
«هفت نگاه» پنجم به ۲۰۰میلیون رسید

این روزها پنجمین دوره فروش سال هنرهای تجسمی ایران، هفت نگاه جمعیت چشمگیری را به فرهنگسرای نیاوران کشانده است. دستاوردهای گروه تجسمی هفت نگاه در هفت سال گذشته نظیر فروش‌های قابل ملاحظه، جلب مشارکت مردمی برای خرید آثار هنری، تعدیل قیمت‌ها و ایجاد پل ارتباطی در مثلث مجموعه‌دار، هنرمند و مردم موجب شده است هنرمندان شاخص هنرهای تجسمی برای حمایت از این حرکت حضوری پررنگ داشته باشند. هر سال استقبال زیاد بازدیدکنندگان از این نمایشگاه خبر از موفقیت فروش سال هنرهای تجسمی ایران می‌دهد. به طور کل نمایشگاه جذابیت‌های خاص خود را دارد و همین باعث می‌شود مجموعه‌داران و مردم به‌سمت خرید آثار هنری سوق داده شوند زیرا قیمت آثار بسیار مناسب و تعدیل شده است و با بودجه مردم مطابقت دارد.

پنجمین فروش سال هنرهای تجسمی ایران، در هفت روز نخست برپایی‌اش به فروش ۲۰۰میلیون تومانی رسید.

هفت نگاه پنجم در حالی هفته اول برپایی‌اش را پشت سر گذاشت که همچنان نام‌های علی شیرازی، سعید معیری‌زاده و یک چهره جوان نوآمده، بهنوش فروتن رکورددارن آن به شمار می‌روند. هفت نگاه پنجم در پایان هفته اول ۶۹ نقاشی و مجسمه از ۴۶ هنرمند در مجموع به قیمت ۲۰۰میلیون تومان به فروش رسانده است که در این میان تابلوی آبی فیروزه‌ای‌رنگ علی شیرازی، نقاشی‌خط‌نویس صاحب‌سبک خاورمیانه، با قیمت ۲۵میلیون تومان هنوز گران‌ترین اثر به فروش‌رسیده محسوب می‌شود. اما از منظر تعداد آثار به فروش‌رسیده از یک هنرمند «سعید معیری‌زاده» با فروش هشت تابلو در صدر ایستاده است؛ همه این نقاشی‌ها از مجموعه تازه معیری‌زاده است که «متافیزیکولوژی» نام دارد و چونان همیشه نقاشی‌هایی مفهوم‌گرا و تامل‌برانگیز هستند. اما رتبه دوم پرفروش‌ترین هنرمند هفت نگاه پنجم از آن یک نقاش جوان شده که برای نخستین بار در هفت نگاه حاضر است: «بهنوش فروتن»؛ این نقاش جوان در هفت روز نخست پنج تابلو از آثارش به فروش رفت. او مجموعه نقاشی‌های «درها»ی قدیمی و اصیل ایرانی خود را به هفت نگاه آورده که توانسته نامش را در صدر فهرستگان پرفروش‌ها تثبیت کند. از این منظر فاطمه بهرامی که با مجموعه تازه نقاشی‌هایش، «خروس‌ها» به این نمایشگاه آمده است چهار تابلو و سحر صالحی با فروش سه تابلو در جای سوم و چهارم ایستاده‌اند. از هفت هنرمند دو اثر به فروش رسیده است که از این نظر پرویز کلانتری و ژاله طباطبایی با قیمت بالای آثارشان درخشش بیشتری داشته‌اند. از ناصر اویسی، محمد ترقی‌جاه، راشین قربی، نعیمه رزاقی و هانیبال الخاص نیز هر یک دو اثر به فروش رفته است. علاوه بر اینها در این فروش سال از ۳۵ هنرمند هر یک، یک اثر به فروش رسیده است. فروش ۲۰۰میلیون تومانی ۶۹ اثر هنری، گویای میانگینی است که مردم را با خریدهای کوچک درصدر فهرست خریداران هفت نگاه نشان می‌دهد. پنجمین هفت نگاه تا پنجم خرداد در گالری فرهنگسرای نیاوران دایر خواهد بود و علاقه‌مندان می‌توانند همه‌روزه از ساعت ۱۱ صبح تا هشت بعدازظهر از این آثار دیدن و خرید کنند. فرهنگسرای نیاوران در انتهای خیابان پاسداران، روبه‌روی پارک نیاوران واقع است.

عکس: شرق

نگاه هفتم

تقویت فرهنگ خرید آثار هنری

تاها بهبهانی

■ از نظر من هفت نگاه تا اندازه زیادی در بین مردم و جامعه تجسمی ایران جای خود را باز کرده است و مخاطبان و دوستداران هنر از ماه‌ها قبل از برگزاری آن انتظارش را می‌کشند. باعث خوشحالی است که زنان گالری‌دار چنین منسجم با هم کار می‌کنند و توانستند پنج دوره هفت نگاه را به خوبی برگزار کنند. تجربیات برگزارکنندگان این نمایشگاه هر سال بیشتر می‌شود از این رو مردم بیشتری را به خرید آثار هنری دعوت می‌کنند و در واقع بستری را فراهم و فرهنگ خرید آثار را ایجاد می‌کنند. من در پنجمین هفت نگاه سه مجسمه از آخرین مجموعه پرندگانم را که در نمایشگاه اکو عرضه کرده بودم به نمایش گذاشتم. هفت نگاه را از سال‌های قبل همیشه دنبال می‌کردم و به اعتقاد من اتحاد این هفت گالری بیشتر از هر چیزی عاملی برای موفقیت آنهاست و این می‌تواند درس خوبی برای دیگر افراد باشد تا بدانند با صمیمیت و کمک به هم می‌توانند پیشرفت کنند.

مکعب سفید

نمایشگاهی برای تعدیل قیمت‌ها

یاسمین سینایی

■ من همیشه همکاری این هفت گالری با هم را تحسین کرده‌ام و فکر می‌کنم تیمی کاملا حرفه‌ای هفت نگاه را مدیریت می‌کند. از نکات مهم هفت نگاه می‌توانم به تعدیل قیمت‌ها از دوره‌های قبل تاکنون اشاره کنم که باعث شده است در پنجمین دوره هفت نگاه، خود هنرمندان آثارشان را با قیمت‌های مناسب‌تری ارایه دهند، زیرا هفت نگاه مهم‌ترین فروش بزرگ سال هنرهای تجسمی ایران محسوب می‌شود و بسیار خوب است که قیمت‌های آثار در این نمایشگاه معقول است زیرا می‌تواند مردم را در کنار هم جمع کند تا علاوه بر بازدید از نمایشگاه، آثار هنری خریداری کنند. من در پنجمین دوره هفت نگاه یک اثر از فرشتگانم متعلق به مجموعه اسرار حوا را ارایه داده‌ام و احساس می‌کنم در این دوره آثار با سلیقه خاصی در کنار هم قرار گرفته‌اند و همین امر خبر از حرفه‌ای بودن برگزارکنندگان این نمایشگاه می‌دهد. تنها چیزی که نبود آن در این دوره احساس می‌شود وجود کاتالوگی جامع از آثار هنرمندان است که این خود می‌تواند به عنوان رزومه و نمونه‌ای برای هنرمند، برگزارکنندگان هفت نگاه و مجموعه‌داران محسوب شود.

ادامه از صفحه ۱۰

اتمسفری که «هفت‌نگاه» پدید می‌آورد

بودجه مزبور باید در خدمت همه اهالی تجسمی به‌خصوص رویدادهایی چنین تاثیرگذار باشد و پایه‌های زیربنایی هنر در این سرزمین دیرپا را تثبیت کند. امیدوارم اولیای امور در فرصت باقی‌مانده انجام وظیفه کنند

۷ دشوارترین کار این است که در رویدادی که تمرکزش بر فروش آثار است کیفیت را در حد مطلوب و ترازی مناسب نگه دارید، هفت‌نگاه در این امر موفق است و به گمانم در پنجمین دوره بهتر از همه دوره‌های قبل. توانالیته کیفی آثار هنری به نمایش درآمده در هفت‌نگاه موید این نکته است که کسانی به ارتقای دانش بصری مردم، بالارفتن سطح سلایق جامعه می‌اندیشند و راضی نیستند به هر قیمتی اثر هنری بفروشند. این احساس مسوولیت را باید پاس‌داشت و قدرشناسی کرد.

۸ متاسفانه این روزها بسیار می‌خوانی و می‌شنوی که در جامعه امروز ایران، برخی آنسان که باید «اخلاق» را محترم نمی‌شمارند، به سادگی تهمت و افترا می‌زنند و بی‌مدرک و سند دروغی می‌گویند و به غلط می‌پندارند، بار خود را از این راه می‌بندند. دلم نمی‌خواهد من نیز به دایره این گلایه‌ها دچار شوم، زیرا معتقدم گفتن مداوم این جور گلایه‌ها هم انرژی منفی می‌پراکند و زندگی سخت این روزگار را چه‌بسا به تلخی هم می‌اندازد. در عوض در این روزها کمتر می‌خوانی و می‌شنوی که از فردی و جمعی سپاسگزاری کنند، گویا این رسم دیرین انسانی، کم رهرو شده است. من می‌خواهم از تک‌تک شش بانوی فرهیخته هفت‌نگاه تجلیل و قدرشناسی خودم را به جهت این ایستادگی در راه خطیر گالری‌داری اعلام کنم و برای هفت‌نگاه‌های بزرگ‌تر سال‌های بعد، بهترین آرزوها را بکنم و سپس به همه ۳۰۰ هنرمندی که با هفت‌نگاه پنجم همراه شدند ادای احترام می‌کنم، قدرشناس بزرگان و پیشکسوتان خود هستم و افتخار می‌کنم آثارم به واسطه هفت‌نگاه، همنشین و قرین آثار آنها بود و دست یک‌یک جوانان هنرمند را می‌فشارم که در این رویداد فاخر کنارشان بودم و در آغاز این انتها، از همه مهم‌تر همه ما، مرهون الطاف مردم آگاه هستیم که بود همزمان به بود آنهاست. از همه تشویق‌ها و همراهی‌های مردم سپاسگزارم. به واسطه پشتیبانی این مردم است که هنر ایران در آغاز یک راه بزرگ است.

*** هنرمند نقاشیخط، صاحب گران‌ترین اثر به فروش رسیده در هفت‌نگاه پنجم**